

prima instanță: A.Catană
instanța de apel: A.Panov, N.Simciuc, A. Minciuna

dosarul nr.3ra-1631/16

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nichifor Radu în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nichifor Radu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea ordinului de sancționare disciplinară, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Centru din 27 aprilie 2016 și s-a emis în partea casată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă

La 11 septembrie 2015 reclamantul Nichifor Radu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Nichifor Radu a indicat că prin ordinul nr.604 ef din 13 august 2015 a fost sancționat disciplinar cu destituirea din funcția de loțiitor al comandantului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, pentru fapta că, la 08 august 2015, aproximativ la ora 02:09, la intersecția str. Ierusalim cu bd. Gr. Vieru din mun. Chișinău a condus automobilul de serviciu de model „Dacia

Logan", n/î CLW 992, în stare de ebrietate și nu a comunicat comandantului Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” despre acest incident.

Indica că, la data de 08 august 2015 nu a condus în stare de ebrietate automobilul de serviciu și nu a comis careva încălcări sau abateri disciplinare, activând în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Reclamantul a specificat că motivele de drept ce au fost puse la baza ordinului de sancționare disciplinară, precum că a încălcat prevederile art. 26 alin. (1), pct. a), b), și o) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, pct. 6 lit. a), i) și j) ale Codului de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, sunt doar norme generale ce stabilesc obligațiile polițistului.

Nichifor Radu a indicat că, la materialele anchetei de serviciu efectuată pe marginea presupusei abateri disciplinare, nu s-a stabilit în mod incontestabil faptul conducerii automobilului în stare de ebrietate, lipsind careva probe în acest sens, concedierea reclamantului fiind una generalizată.

Reclamantul a invocat că, simpla trecere în revistă a prevederilor normelor legale enunțate, fără anexarea probelor ce confirmă în mod incontestabil aflarea reclamantului la data de 08.08.2015 în stare de ebrietate, nu atestă încălcarea acestora și comiterea abaterii disciplinare de către reclamant.

Consideră că, ordinul contestat este declarativ, bazat doar pe presupuneri și generalizări și care a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 53 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, care stabilește că se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului, prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului.

Nichifor Radu a menționat că, simpla bănuială a inspectorului de patrulare, fără a supune expertizei privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nu poate fi catalogată ca abatere disciplinară, soldată cu concedierea din organele MAI RM.

Acesta a mai menționat că concedierea a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 87 din Codul Muncii RM, adică în lipsa acordului comitetului sindical, membru al căruia el este.

Reclamantul solicitată: anularea ordinului nr.604 ef din 13.08.2015 cu privire la sancționarea disciplinară, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 aprilie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Nichifor Radu împotriva

Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea ordinului de sancționare disciplinară, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

S-a anulat pct.1 din ordinul nr.604-ef din 13 august 2015, emis de Șeful Inspectoratului General al Poliției, Corneliu Groza privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concedierea locotenent colonelului de poliție Nichifor Radu, în temeiul art.26 din Legea cu privire la poliție și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, ca fiind ilegal.

S-a restabilit locotenent colonelul de poliție Nichifor Radu în funcția de locțiitor de comandant, șef al Statului major al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” al Inspectoratului Național de Investigație al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu data de 10 august 2015.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM în folosul lui Nichifor Radu salariul pentru lipsa forțată de la muncă pentru perioada 10 august 2015 până la data de 27 aprilie 2016, reieșind din salariul mediu lunar.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM în folosul lui Nichifor Radu cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

La data de 27 aprilie 2016, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 27 aprilie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016, s-a admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, s-a casat hotărârea judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din 27 aprilie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Nichifor Radu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la contestarea ordinului de sancționare disciplinară, repunerea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La data de 26 august 2016, Nichifor Radu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016 cu menținerea în vigoare a hotărârii judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din 27 aprilie 2016.

În motivarea cererii de recurs Nichifor Radu a invocat că, decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, procedural, cât și cu interpretarea și aplicarea eronată circumstanțelor de fapt, constatate de instanța de apel.

Susține că, probele depuse în instanța de judecată de către dînsul au dovedit cu certitudine ilegalitatea concedierii lui din funcția deținută și anume prin: ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 de neîncepere a urmăririi penale și clasarea procesului penal în privința lui, emisă pe presupusul caz de conducere din partea lui a automobilului de serviciu în stare de ebrietate și anume, prin ordonanța menționată s-a stabilit, că reclamantul nu a condus pe data de 08 august 2015 automobilul de serviciu în stare de ebrietate și acțiunile lui nu cad sub prevederile art. 264/1 alin. 1,3 Cod penal sau a art.233 Cod contravențional.

Mai indică că, tot prin această ordonanță a organului de urmărire penală s-a dat răspuns și la întrebarea de ce este o diferență mare dintre concentrația de alcool stabilită în sîngele reclamatului, echivalent a 0,28 g/l alcool etilic și concentrația de alcool în aerul expirat de 0,96 mg/l alcool etilic. Medicul narcolog a dat explicații, că testarea alcooscopică poartă în caracter preliminar și nicidecum nu stabilește starea de ebrietate.

Reține că, la data de 08 august 2015 nu a condus în stare de ebrietate automobilul de serviciu și nu a comis careva încălcări sau abateri disciplinare, activând în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Invocă că, ordinul a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 53 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, care stabilește că se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului, prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului.

La 17 octombrie 2016 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului (f.d. 203-209).

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 iulie 2016, expediată în adresa recurentului la data de 11 iulie 2016 (f.d. 184), confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 26 august 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Nichifor Radu urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nichifor Radu este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Nichifor Radu în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nichifor Radu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nichifor Radu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi